

derom. Der er saa meget større Grund dertil, som Lovforslaget Fremkomst allerede nu har bidraget ikke saa ganske lidt til at forøge Sygekassernes Udgifter. Jeg er, efter hvad jeg her har sagt, altsaa ikke med til at indstille Lovforslaget, som noget, der tilfredsstillter mig, ingenlunde. Jeg ser, som jeg saa det tidligere, at den Fordel, Sygekasserne ville have ud over den Merudgift, de saa, vil maasse blive meget ringe, men ikke desto mindre er Sagen kommen til at staa saaledes, at det er nødvendigt, at de saa Tilskud fra det offentlige, fra Statskassens Side. Jeg skal derfor kun udtale Haabet og Ønsket om, at der ligeledes i det andet Ting maa blive arbejdet af yderste Kraft for at fremme Sagen, og hvis vi skulle se Lovforslaget her i Tinget mere, vil jeg haabe, at det maa være i en for Sygekasserne forbedret Skikkelse, og at det ikke i det andet Ting skal blive bestaaet yderligere og blive daarlige, end det nu er. Ganske tryk kan man ikke være i den Retning, efter at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) har udtalt sig. Det kan ikke nægtes, at det ærede Medlem fremkom med Udtalelser, som man godt kan tænke sig, kunne foraarsage, at Lovforslaget ikke helt ubestaaet vil komme igennem det andet Ting. Det er noget kedeligt, at specielt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds altid er saa bange og saa konservativ, naar der er Tale om at røre ved Statskassens Midler til økonomiske Reforme, som jeg vil regne dette Lovforslag med til. Det vilde være ønskeligt, om det ærede Medlem paa alle andre Omraader, hvor Staten bruger Penge, vilde være lige saa økonomisk. Det er jo ganske rigtigt, at der passes paa Statskassen, at den ikke bliver tom, men skulde Statskassen virkelig blive tom paa Grund af de Midler, der blive brugte til økonomiske Reforme, og naar der i øvrigt ikke bliver ødslet noget bort mod Befolkningens Ønske, saa er det min fulde Overbevisning, at det da ikke vilde være vanskeligt at bringe de nødvendige ny Midler ind i Statskassen. Jeg vil imidlertid ikke haabe, at denne Udtalelse af det ærede Medlem, at disse Udgifter ville løbe op til 1 Million og derover, vil have nogen Følge i den Retning. For øvrigt er det mærkeligt, at det ærede Medlem ikke er kommet frem med et Forslag om, at hvad enten Bidraget til Sygekasserne gik op til 800,000 Kr. eller blev staaende ved 130,000 Kr., skulde Staten kun yde det Bidrag, der her er Tale om, indenfor 130,000 Kr. Det kunde under alle Omstændigheder passe, om der kom et saadant Forslag frem, efter de

Udtalelser, der ere faldne fra den Side. Jeg skal slutte med at anbefale Sagen og haaber, at det andet Ting vil gøre sit bedste, ligesom jeg i Forening med flere Medlemmer af Udvalget have gjort vort bedste, for at saa det mest mulige ud af Lovforslaget.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

De af den ærede Ordfører stillede Vædringsforslag under Nr. 1, 2 og 3 give mig ikke Lejlighed til nogen Dmtale. Under Nr. 4 er der stillet et Vædringsforslag, som den ærede Ordfører mente, var meget naturligt, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at det, der staaer i Slutningen om, at „for saa vidt en Sygekasse har Medlemmer, der svare et lavere Medlemsbidrag end den almindelige Medlemsklasse, nedsettes Statskassens Tilskud i Henhold til Medlemsantallet i tilsvarende Forhold,“ bliver maasse ikke saa let at anvende. Hvad er nemlig „den almindelige Medlemsklasse“? Det er ikke saa vanskeligt at se Forstellen mellem det almindelige Medlemsbidrag og f. Eks. det Bidrag, som ydes af Thyender, men der er ikke noget i Vejen for, at en Kasse har Bestemmelse om, at Folk af forskellige Aldersklasser skulle svare forstelligt Bidrag. Det er tværtimod ret hyppigt, at yngre Mennesker svare mindre Bidrag, ældre højere Bidrag, at gifte Folk af Hensyn til deres Børn skulle svare et andet Bidrag end ugifte, Husfruer et andet Bidrag o. s. v. I saa Tilfælde er det ikke saa let at sige, hvorledes man skal bestemme dette „almindelige Medlemsbidrag“. Det kan nemlig blive en Mellembestemmelse, der her er Tale om. Det er ikke sikkert, at der er et bestemt Medlemsbidrag, og at man saa kan sige, at dette er det almindelige Medlemsbidrag. Vædringsforslaget under Nr. 5 er jo kommet ind, fordi det ærede Flertal har foreslaet, at hele Hjælpen kan konverteres til Pengehjælp, og jeg maa selvfølgelig indrømme, at i saa Tilfælde passer Vædringsforslaget godt, men for de Sygekasser, som ville gaa andre Veje, vil det ikke være saa let at benytte den Bestemmelse, her er Tale om. — Vædringsforslag under Nr. 6 kan jeg naturligvis kun glæde mig ved at se stillet. Der bliver saa tilbage, det efter min Mening mindre rigtige, at Ydelsen skal beregnes efter, hvad Sygekassen har tilskudt til vedkommende i Løbet af de sidste 12 Maanedere. — Vædringsforslag under Nr. 7 tror jeg, giver en noget svagere Bestemmelse, end den, der før stod, og end den, der stod i Regeringens Lovforslag. Det er ikke min Mening at modsætte mig Bedtagelsen af de her stillede Vædringsforslag —